

Dosar nr. 21/32/2013

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA PENALĂ, CAUZE MINORI SI FAMILIE
Î N C H E I E R E A nr. 2
Ședința din Camera de Consiliu din data de 12 Ianuarie 2013
Completul compus din:
PREȘEDINTE :
Grefier : ...

**Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție -
D.I.I.C.O.T. - Serviciul Teritorial Bacău a fost reprezentat legal de ... – procuror.**

La ordine a venit spre soluționare propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. – Biroul Teritorial Neamț, privind luarea măsurii arestării preventive față de inculpatul **P D** - cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unei grupări infracționale prev. de art. 8 din Lg. 39/2003, cu referire la art. 2 lit. b pct. 1 din același act normativ, instigare la distrugere prev. art. 25 Cod penal raportat la art. 217 alin. 1 și 4 Cod penal, instigare la omor calificat prev. de art. 25 Cod penal rap. la art. 174, 175 alin. 1 lit. a și e C. pen., acte de terorism, prev. de art. 32 alin.1 lit.a din Legea nr. 535/2004. și nerespectarea regimului materiilor explozive, prev. de art. 280 alin. 1,3,4 C. pen., totul cu aplicarea dispozițiilor art. 33 lit. a C. pen și inculpații **P O, C E, L C I și J P** - *cercetați pentru săvârșirea infracțiunilor de :* tentativă la distrugere prev. de art. 20 rap. la art. 217 alin. 1 și 4 C. pen., tentativă la omor calificat prev. de art 20 rap. la art. 174, 175 alin. 1 lit. a și e C. pen., acte de terorism, prev. de art. 32 alin.1 lit. a din Legea nr. 535/2004. și nerespectarea regimului materiilor explozive, prev. de art. 280 alin. 1,3,4 C. pen., totul cu aplicarea dispozițiilor art. 33 lit. a C. pen., art. 2 alin. 1 din Legea 143/2000 pentru L C I și C E.

Dezbaterile în cauză s-au desfășurat în conformitate cu dispozițiile art.304 Cod proc.penală, în sensul că au fost înregistrate cu ajutorul calculatorului, pe suport magnetic.

La apelul nominal făcut în ședința din Camera de Consiliu se prezintă inculpatul **P D**, în stare de reținere, asistat de apărători aleși: av. **C E** și av. **P A**, inculpatul **L C I** – în stare de reținere – asistat de apărător desemnat din oficiu av. **P M**, inculpatul **P O** – în stare de reținere – asistat de apărător desemnat din oficiu av. **V V**, inculpatul **P** – în stare de reținere – asistat de apărător desemnat din oficiu av. **Ț M** și inculpatul **C E** – în stare de reținere – asistat de apărător desemnat din oficiu av. **A M**.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Apărătorii inculpaților arată că au luat legătura cu inculpații și au studiat dosarul ce face obiectul cauzei.

Instanța – la solicitarea mass – mediei de a înregistra ședința de judecată și de a lua imagini cu reprezentantul Ministerului Public, completul de judecată, apărătorii inculpaților și inculpați – a deliberat și, în temeiul art.104 al.7 din Regulamentul de Ordine Interioară al Instanțelor Judecătorești, aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 387/2005 privind accesul în sala de judecată privind accesul în sala de judecată în vederea filmării, fotografierii în timpul ședinței de judecată, a aprobat doar filmarea sălii de judecată, fără a filma sau fotografia inculpații, apărătorii acestora, reprezentantul Ministerului Public și completul de judecată pentru un timp de maxim 4 minute și pronunțarea hotărârii de către completul de judecată.

Apărătorii inculpaților și inculpații au fost întrebați dacă își exprimă acordul în acest sens, aceștia au refuzat, iar Instanța – cu respectarea dreptului la imagine, a respins cererea de filmare și fotografiere a ședinței de judecată

Instanța aduce la cunoștința inculpaților conținutul referatului cu propunere de luare a măsurii arestării preventive întocmit de Parchet.

La cererea instanței, inculpații cărora li s-au desemnat apărători din oficiu, arată că sunt de acord să fie reprezentați de aceștia.

Instanța pune în vedere inculpaților dispozițiile art.70 al.2 C.p.p., în sensul că au dreptul de a nu face nicio declarație în fața instanței, atrăgându-li-se totodată atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva lor, iar în cazul în care consimt să declare, să spună tot ce știu cu privire la faptă și învinuirea ce li se aduce.

Inculpatul P D arată că își menține declarația dată în fața organelor de urmărire penală, că nu dorește să dea alta și că nu are completări de făcut.

Inculpatul L C I arată că își menține declarația dată în fața organelor de urmărire penală, că nu dorește să dea alta în fața Curții de Apel Bacău și că nu are aspecte de semnalat.

Inculpatul P O precizează că își menține declarația olografă pe care a dat-o în fața organelor de urmărire penală și nu dorește să de a o nouă declarație.

Inculpatul J P și inculpatul C E – având cuvântul pe rând – arată că își mențin declarațiile date în fața organelor de urmărire penală și nu doresc să dea noi declarații.

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe dezbateri.

Reprezentantul Ministerului public – având cuvântul – solicită, în temeiul art.149¹ C.p.p. raportat la art.148 lit.f C.p.p., admiterea propunerii de arestare preventivă și luarea măsurii arestării preventive împotriva inculpaților P D, P O, C E, L C I și J P pentru o perioadă de 29 zile.

În susținere, apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.143 C.p.p. și art.148 C.p.p. și conform acestor dispoziții legale măsura arestării inculpatului poate fi luată dacă există probe sau indicii temeinice că acesta a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală.

Potrivit dispozițiilor art.5 paragraful 1 lit.c din C.E.D.O., este permisă restrângerea libertății persoanei, când există motive verosimile de a bănuși că persoana față de care s-a luat această măsură extremă, a săvârșit o infracțiune.

Constată că în cauză există indicii care nasc presupunerea rezonabilă că inculpații ar fi autorii infracțiunii de care sunt acuzați fiind incidente dispozițiile art.143 C.p.p., raportat la materialul probator aflat la dosar.

Cu privire la dispozițiile invocate ca temei pentru luarea măsurii arestării preventive împotriva inculpaților, în speță sunt întrunite temeiurile prevăzute de art.148 lit.f C.p.p., pentru că pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunile de care sunt acuzați inculpații este mai mare de 4 ani, iar lăsarea în libertate a inculpaților prezintă pericol concret pentru ordinea publică. Sub acest aspect. constată că pericolul concret al inculpatului este dovedit atât de circumstanțele reale deduse din împrejurările în care există indicii că ar fi săvârșite faptele, cât și circumstanțele personale ale acestora. Astfel, din procesul verbal de constatare a infracțiunii flagrante rezultă că la indicațiile inc. P, inculpații L, J și P, la data de 11.01.2013, în timp ce inculpații L și J asigurau paza, inculpatul P a montat dispozitivul explozibil sub autoturismul părții vătămate M. De asemenea, din expertiza preliminară rezultă că dispozitivul explozibil era perfect funcțional și apt de a detona și că cele aproximativ 1.000 grame de exploziv, dacă ar fi detonat, ar fi putut vătăma grav sau omorî, ca urmare a efectelor directe sau indirecte, persoane aflate în mașină sau în zona adiacentă acestuia. Toate acestea sunt aspecte care prefigurează pericolul concret al inculpaților pentru ordinea publică în contextul în care aceștia au

colaborat și planificat săvârșirea infracțiunii, s-au întâlnit în mod repetat în perioada 12.01.2012 – 10.01.2013 pentru a pune în aplicare planul.

În concluzie, solicită admiterea propunerii de arestare și luarea măsurii arestului preventiv pentru o perioadă de 29 de zile.

Av. P M – având cuvântul pentru inculpatul L C I – solicită respingerea propunerii de arestare preventivă. În susținere, arată că nu contestă că este vorba de infracțiuni care creează o anumită impresie asupra societății, însă trebuie studiată contribuția fiecărui inculpat la săvârșirea faptelor și consideră că este prematur a se discuta asupra încadrării juridice. În ce privesc dispozițiile art.148 lit.f, este adevărat că prima teză este îndeplinită, însă sub aspectul celei de a doua teze, solicită a se avea în vedere că inculpatul nu are antecedente penale, este familist, are doi copii minori, că a fost contactat să facă o anumită acțiune și a refuzat. El nu contestă o anumită contribuție, însă sub aspect subiectiv nu și-a imaginat niciodată că materialul transportat poate produce consecințe dezastruoase.

În concluzie, consideră că la momentul acesta inculpatul nu prezintă pericol public.

Depune la dosar referatul pentru plata onorariilor din fondurile Ministerului Justiției, instanța procedează la avizarea referatului și dispune plata sumei de 200 lei.

Av. V V – având cuvântul pentru inculpatul P O – solicită respingerea propunerii arestării preventive având în vedere că infracțiunile săvârșite se limitează doar la tentativă. Apreciază că inculpatul a fost angajat pentru distrugere și nu a realizat ce consecințe poate produce acțiunea sa, nu poate influența desfășurarea cercetărilor penale și față de faptul că are un domiciliu și are o familie, poate fi aplicată măsura obligării de a nu părăsi țara.

Depune la dosar referatul pentru plata onorariilor din fondurile Ministerului Justiției, instanța procedează la avizarea referatului și dispune plata sumei de 200 lei.

Av. Ț M – având cuvântul pentru inculpatul J P – solicită respingerea propunerii de arestare preventivă și menționează că – în ce privește încadrarea juridică a faptei – trebuie făcute mici referiri. În speță, s-a reținut activitate de terorism, ori aceasta poate fi reținută doar în situația în care a fost desfășurată în scop politic.

Consideră că impactul asupra opiniei publice este creat de mass-media.

În ce privesc dispozițiile art.148 lit.f C.p.p, consideră că dispozițiile tezei I sunt îndeplinite, însă cele ale tezei a II-a, privitoare la pericolul concret pentru ordinea publică nu sunt îndeplinite având în vedere că inculpatul a avut o activitate de însoțire a două persoane, de două ori la Piatra Neamț și că nu a participat la întâlnirile anterioare, precum și circumstanțele personale ale acestuia, respectiv că nu are antecedente penale, are o familie și un copil minor.

Depune la dosar referatul pentru plata onorariilor din fondurile Ministerului Justiției, instanța procedează la avizarea referatului și dispune plata sumei de 200 lei.

Av. A M – având cuvântul pentru inculpatul C E – solicită respingerea propunerii de arestare preventivă a inculpatului, judecarea în stare de libertate și a se avea în vedere declarațiile pe care le-a dat acesta și contribuția sa la săvârșirea faptelor, respectiv activitate de transport. Astfel, la rugămintea lui L, a transportat pe acesta și pe inc. P de la Tîrgu Ocna la Piatra Neamț.

În ce privesc condițiile prevăzute de art.148 lit.f C.p.p., consideră că cele de la teza I sunt îndeplinite, însă pericol social concret pentru ordinea publică consideră că nu prezintă având în vedere că este familist, are un copil și nu are antecedente penale. De asemeni, față de depozițiile inculpatului, nu există nici riscul influențării cercetării judecătorești.

În concluzie, solicită a se lua o altă măsură neprivativă de libertate, respectiv măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau țara.

Depune la dosar referatul pentru plata onorariilor din fondurile Ministerului Justiției, instanța procedează la avizarea referatului și dispune plata sumei de 200 lei.

Av. P A – având cuvântul pentru inculpatul P D – solicită respingerea propunerii de arestare preventivă a inculpatului și spune că temeiurile avute în vedere nu subzistă. S-a

făcut apel la dispozițiile art.147 lit.f C.p.p., teza I este adevărat, este îndeplinită, însă în ce privește teza a II-a nu s-a făcut nicio dovadă concretă că prezintă pericol concret pentru ordinea publică. Impactul media a fost foarte mare și presiunea mediatică care s-a creat a dat amploare pericolului pentru ordinea publică, însă în ce îl privește pe inculpat nu s-a făcut nicio dovadă că prezintă pericol pentru ordinea publică, nu s-a prezentat nicio probă, s-a spus doar că a existat o convenție, că a fost urmărit, însă nu s-a spus de ce este considerat el liderul grupării și nu s-a dovedit de ce voia el să-l omoare pe M. Inculpatul a recunoscut că îi cunoaște pe O, C și E, a recunoscut că s-a întâlnit cu ei, însă în alte scopuri.

Consideră că propunerea de arestare trebuie revocată, că la momentul actual nu se justifică, că implicarea sa sau nu în săvârșirea faptelor va fi probată ulterior și se poate aplica măsura obligării de a nu părăsi localitatea sau țara.

Av. C E – având cuvântul pentru inculpatul P D – solicită a se avea în vedere întregul material probator deoarece deși inculpatul a recunoscut că s-a întâlnit cu trei persoane pentru a prelua niște telefoane și calculatoare pentru a le vinde, nu se poate concluziona că este șeful grupării nefiind niciun indiciu în acest sens.

Mai arată, că încadrarea juridică este foarte gravă, însă nu există dovezi că a procurat materialul explozibil, că l-a dat altor persoane și nu există certitudinea că a inițiat grupul și a instigat. Simplul fapt că s-a întâlnit cu alte trei persoane, nu poate duce la concluzia că a săvârșit faptele.

Consideră că trebuie avute în vedere și circumstanțele personale ale inculpatului, care este familist, are un copil, nu are antecedente penale și nu are suport material, ori pentru a pune la punct săvârșirea infracțiunilor ar fi trebuit să aibă un suport material.

În concluzie, consideră că lăsarea în libertate a inculpatului nu prezintă pericol pentru ordinea publică și solicită aplicarea măsurii de a nu părăsi țara.

Av. P A – în completare – solicită a se avea în vedere că inculpatul P D a fost arestat de la domiciliu și nu a încercat să se sustragă.

Inculpatul P D – având cuvântul – solicită judecarea sa în stare de libertate.

Inculpatul L C I – având cuvântul – solicită judecarea în stare de libertate și aplicarea unei măsuri de a nu părăsi orașul sau domiciliul.

Inculpații P O, J P și C E – având cuvântul pe rând – solicită înlocuirea măsurii arestului preventiv cu măsura obligării de a nu părăsi localitatea.

C U R T E A **- deliberând -**

Sub nr. 21/32/2013 s-a înregistrat la Curtea de Apel Bacău propunerea de arestare a inculpaților **P D** fost H, cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unei grupări infracționale prev. de art. 8 din Lg. 39/2003, cu referire la art. 2 lit. b pct. 1 din același act normativ, instigare la distrugere prev. art. 25 Cod penal raportat la art. 217 alin. 1 și 4 Cod penal, instigare la omor calificat prev. de art. 25 Cod penal rap. la art. 174, 175 alin. 1 lit. a și e C. pen., acte de terorism, prev. de art. 32 alin.1 lit.a din Legea nr. 535/2004. și nerespectarea regimului materiilor explozive, prev. de art. 280 alin. 1,3,4 C. pen., totul cu aplicarea dispozițiilor art. 33 lit. a C. pen., **P O, C E, L C I, J P**, cercetați pentru săvârșirea infracțiunilor de: tentativă la distrugere prev. de art. 20 rap. la art. 217 alin. 1 și 4 C. pen., tentativă la omor calificat prev. de art 20 rap. la art. 174, 175 alin. 1 lit. a și e C. pen., acte de terorism, prev. de art. 32 alin.1 lit. a din Legea nr. 535/2004. și nerespectarea regimului materiilor explozive, prev. de art. 280 alin. 1,3,4 C. pen., totul cu aplicarea dispozițiilor art. 33 lit. a C. pen., art. 2 alin. 1 din Legea 143/2000 pentru L C I și C E, – cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev de art 257 Cp cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În motivarea propunerii se arată următoarele:

Prin rezoluțiile procurorului din 10-11.01.2013, s-a dispus începerea urmăririi penale față de **inculpații P D**, fost H, cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unei grupări infracționale prev. de art. 8 din Lg. 39/2003, cu referire la art. 2 lit. b pct. 1 din același act normativ, instigare la distrugere prev. art. 25 Cod penal raportat la art. 217 alin. 1 și 4 Cod penal, instigare la omor calificat prev. de art. 25 Cod penal rap. la art. 174, 175 alin. 1 lit. a și e C. pen., acte de terorism, prev. de art. 32 alin.1 lit.a din Legea nr. 535/2004. și nerespectarea regimului materiilor explozive, prev. de art. 280 alin. 1,3,4 C. pen., totul cu aplicarea dispozițiilor art. 33 lit. a C. pen., **P O, C E, L C I, J P**, cercetați pentru săvârșirea infracțiunilor de: tentativă la distrugere prev. de art. 20 rap. la art. 217 alin. 1 și 4 C. pen., tentativă la omor calificat prev. de art 20 rap. la art. 174, 175 alin. 1 lit. a și e C. pen., acte de terorism, prev. de art. 32 alin.1 lit. a din Legea nr. 535/2004. și nerespectarea regimului materiilor explozive, prev. de art. 280 alin. 1,3,4 C. pen., totul cu aplicarea dispozițiilor art. 33 lit. a C. pen., art. 2 alin. 1 din Legea 143/2000 pentru L C I și C E – cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev de art 257 Cp cu referire la art 6 din Legea nr. 78/2000.

Prin ordonanța procurorului nr.3/P/2013 din 11.01.2013 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul **P D**, pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unei grupări infracționale prev. de art. 8 din Lg. 39/2003, cu referire la art. 2 lit. b pct. 1 din același act normativ, instigare la distrugere prev. art. 25 Cod penal raportat la art. 217 alin. 1 și 4 Cod penal, instigare la omor calificat prev. de art. 25 Cod penal rap. la art. 174, 175 alin. 1 lit. a și e C. pen., acte de terorism, prev. de art. 32 alin.1 lit.a din Legea nr. 535/2004. și nerespectarea regimului materiilor explozive, prev. de art. 280 alin. 1,3,4 C. pen..

Prin ordonanța procurorului nr.1-2-4-5/P/2013 din 11.01.2013 s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpaților **P O, C E, L C I, J P**.

Din probele administrate în cursul urmăririi penale au fost reținute următoarele circumstanțe factice de săvârșire a infracțiunii de către inculpați:

La data de 02.01.2013 D.I.I.C.O.T. – Biroul Teritorial Neamț a fost sesizat cu privire la faptul că P D, pe fondul unor conflicte mai vechi cu familia M, s-a decis să se răzbune pe M B A, în sensul suprimării vieții acestuia. În scopul ducerii la îndeplinire a acestei rezoluții, inculpatul P D a procurat în cursul lunii decembrie 2012 un dispozitiv exploziv artizanal care urma să fie montat sub mașina părții vătămate în vederea distrugerii autoturismului cât și suprimării vieții pasagerilor.

Pentru a evita să fie identificat și trasla răspundere penală pentru această faptă deosebit de gravă, inculpatul P D l-a contactat pe inculpatul L C I, persoană de încredere, solicitându-i să-i găsească două persoane dispuse să monteze dispozitivul exploziv contra sumei de 7.000 euro, sub autoturismul părții vătămate M B A.

Din actele de urmărire penală rezultă că la data de 27.12.2013 la solicitarea inculpatului L C I, inculpatul C E împreună cu inculpatul P O s-au deplasat în mun. Piatra Neamț. Cei doi s-au întâlnit cu inculpatul P D și au discutat cu privire la modalitatea concretă de ucidere a părți vătămate M B A prin amplasarea unui dispozitiv exploziv artizanal, sub autoturismul acesteia.

Inculpații P O și C Emil au fost de acord să pună în practică propunerea de suprimare a vieții părții vătămate în maniera propusă de inculpatul P D, în schimbul primirii sumei de 7.000 euro, sumă ce era majorată la 15.000 euro dacă se producea decesul lui M B A. Suma în cauză urma a fi plătită celor doi de către inculpatul P D după ce avea loc explozia și în funcție de rezultatul obținut. Cu aceeași ocazie inculpatul P D le-a cerut inculpaților să procedeze și la incendierea a două spații comerciale din municipiul Piatra Neamț, ce aparțineau unor cunoscuți ai părții vătămate M B A. Pentru aceste activități infracționale inculpații P O și C E urmau să fie remunerați separat cu suma de 1000 euro, plătită tot pe inculpatul P D.

Întrucât inculpații P O și C E au fost de acord să amplaseze dispozitivul exploziv și să incendieze spațiile comerciale, acceptând să comită aceste infracțiuni de o gravitate sporită, în realizarea acestor rezoluții infracționale, inculpatul P D i-a condus pe cei doi coinculpați prin mun. Piatra Neamț și le-a arătat locația unde staționează de obicei autoturismul părții vătămate, locul unde putea fi găsit parcat pe timp de noapte, cât și modul în care urma să fie asamblat și armat dispozitivul exploziv, spunându-le că este foarte puternic și, pe lângă distrugerea mașinii părții vătămate, va avea ca rezultat uciderea pasagerilor. Privitor la incendierea celor două spații comerciale P D le-a spus inculpaților că vor avea nevoie de un ciocan cu care să spargă geamul de la vitrină cât și de cantitatea de 5 litri benzină pe care să o arunce în interior pentru a avea garanția că spațiul va fi distrus de flăcări. De asemenea, el le-a cerut inculpaților ca în noaptea în care vor monta dispozitivul să-și închidă telefoanele mobile și să evite zona centrală a orașului pentru a nu fi filmați de camerele de supraveghere. După ce le-a făcut acest instructaj și le-a dat acel dispozitiv inculpatul P D i-a dus pe inculpați la o pensiune din mun. Piatra Neamț și le-a plătit camera.

În perioada 28.12 - 30.12.2012 inculpații P O și C E s-au deplasat în mai multe rânduri în mun. Piatra Neamț pentru a identifica mașina părții vătămate în vederea punerii în practică a celor solicitate de inculpatul P D.

La data de 30.12.2012 cei doi inculpați, având asupra lor dispozitivul exploziv, s-au deplasat în mun. Piatra Neamț cu intenția de a-l monta sub mașina părții vătămate. Inculpații au mers în zona unde locuiește partea vătămată însă au fost nevoiți să amâne punerea în practică a amplasării dispozitivului întrucât autoturismul vizat nu era în parcare, hotărând în aceste condiții să revină după Anul Nou.

În intervalul de timp 30.12.2012 - 09.01.2013 inculpații P O, C E, L C I și J P s-au deplasat de mai multe ori în mun. Piatra Neamț din orașul Tg.Ocna, județul Bacău, pentru a se întâlni cu inculpatul P D ocazie cu care au discutat în detaliu modul de punere în aplicare a rezoluției infracționale privitor la amplasarea dispozitivului exploziv sub autoturismul părții vătămate în scopul suprimării vieții acesteia.

Din redarea în formă scrisă a convorbirilor telefonice purtate de inculpați în perioada 02.01.2013 – 09.01.2013 rezultă că persoana care urma să amplaseze dispozitivul, având cunoștințele necesare era inculpatul P O.

În continuare, respectiv în zilele de 09 și 10 ianuarie 2013 inculpații L C I, P O și J P s-au deplasat în Piatra Neamț unde s-au întâlnit cu inculpatul P D, convenit ca în cursul nopții de 10/11 ianuarie 2013, să instaleze dispozitivul exploziv întrucât între timp identificase autoturismul părții vătămate parcat în locația indicată de către inculpatul P D. Tot cu această ocazie ei au discutat și privitor la închirierea unui autoturism pe care să-l folosească în noaptea comiterii atentatului pentru a nu fi identificați de organele de urmărire penală. Inculpatul P D a contactat mai multe persoane cu scopul de a închiria o mașină însă acest lucru nu s-a realizat deoarece prețul era foarte mare și trebuiau să lase garanție un act de identitate.

Conform convenției dintre inculpați, la data de 10.01.2013, în jurul orelor 16,00, inculpații P O, J P și L C s-au deplasat în mun. Piatra Neamț, având asupra lor dispozitivul exploziv, pentru a duce la îndeplinire activitățile infracționale. Cei trei s-au întâlnit cu inculpatul P D, care le-a comunicat că nu a putut face rost de un autoturism, conform promisiunii făcute și au stabilit ca deplasarea la comiterea atentatului să se realizeze cu mașina aparținând inculpatului L C I. În aceleași împrejurări, inculpatul P le-a cerut, coinculpaților să nu staționeze anterior comiterii faptei în apropierea locuinței părții vătămate, întrucât ar fi putut crea suspiciuni acesteia iar M B A și-ar fi luat măsuri de precauție.

Conform convenției, cei trei inculpați s-au deplasat cu autoturismul condus de inculpatul L C I în apropierea gării din Piatra Neamț, o zonă intens circulată și unde prezența lor nu ar fi putut crea suspiciuni. În noaptea de 10/11.01.2013, în jurul orelor

23.30 inculpații P O, L C I și J P s-au deplasat cu autoturismul marca VW Passat cu numărul de înmatriculare provizoriu BC-083641, pe str. P, unde locuiește partea vătămată, parcându-l la circa 500 metri de autoturismul vizat cu numărul de înmatriculare NT-01-MMM.

Pentru a nu fi observați și identificați inculpații au oprit motorul autoturismului și nu s-au mișcat din mașină până în jurul orei 01:30. La această oră inculpatul P O a coborât din mașină și a mers pe strada menționată pentru a supraveghea zona și a vedea dacă amplasarea dispozitivului se poate face fără a fi văzuți de locatari. După supravegherea mașinii inculpatul P O a revenit la autoturism și le-a comunicat celorlalți doi cele constatate în teren. În jurul orelor 2:00 inculpatul P O a mai verificat încă odată zona pentru a se asigura că nu va fi observat de nimeni.

Astfel, asigurându-se că nu se află nimeni care l-ar fi putut identifica și împiedica să pună în practică activitatea infracțională pentru care se afla în zonă, în jurul orei 2:20 inculpatul P O, având asupra sa dispozitivul exploziv, pus la dispoziție de inculpatul P D s-a deplasat la mașina părții vătămate cu intenția de a-l monta. Inculpatul P O a mers la autoturismul părții vătămate și a montat acel dispozitiv legând un fir textil la roata față dreapta a mașinii. După montarea dispozitivului el s-a deplasat spre mașina în care îl așteptau ceilalți doi inculpați care-i asigurau paza și părăsirea în grabă a locului faptei după comiterea infracțiunii. Imediat aceștia au fost imobilizați de organele de urmărire penală .

Cu ocazia verificării autoturismului inculpaților, în interior a fost găsită cantitatea de circa 150 grame cannabis despre care inculpatul L C I a declarat că-i aparține și a fost achiziționată de pe raza mun. Bacău pentru consum propriu.

Din raportul de expertiză tehnică preliminară rezultă că sistemul exploziv care era format dintr-o încărcătură explozivă sub forma unui pachet de formă cilindrică, fixat de caroseria mașinii. Din aceasta ieșeau mai mulți conductori, unii ajungeau la un clește de rufe, fixat și el de caroseria autovehiculului, ce avea două lamele metalice dispuse pe partea interioară a cleștelui, lamelele erau despărțite de o placă subțire nemetalică legată prin intermediul unui fir textil la o ancoră înfiptă în cauciucul din față a autoturismului. Celelalte fire făceau legătura între capsă detonantă electrică - aflată în încărcătura explozivă - și sursa de alimentare cu energie electrică dispusă pe exteriorul încărcăturii. Ansamblul încărcătură, capsă detonantă electrică, sursă electrică de curent era înfășurat în hârtie și asigurat cu bandă adezivă din material plastic.

La punerea în mișcare a mijlocului auto, indiferent de sensul de mișcare, firul textil smulgea placa nemetalică dintre lamelele metalice de pe fața interioară a cleștelui de rufe și permitea astfel realizarea contactului între aceste lamele, deci a continuității circuitului prin care energia electrică debitată de baterie se descărca pe filamentul capsei detonante care, la rândul ei, iniția încărcătura explozivă. Detonația încărcăturii explozive produce unde de șoc de mare intensitate care, la interferența cu organismele vii, produc răni grave sau letalitate. De asemenea, aceste unde pot produce și accidente indirecte ca urmare a spargerii geamurilor și punerii în mișcare a cioburilor sau a antrenării a unor corpuri dure ce pot impacta oamenii aflați ocazional în zonă.

Deoarece deii prezenta un nivel de risc deosebit de ridicat datorat cantității de exploziv estimat inițial pe baza dimensiunilor sale de gabarit (4 kg) precum și a poziționării mașinii față de locuințele din zonă, s-a hotărât disruperea lui (lovirea cu un jet de apă concentrat în vederea spargerii, ruperii, fărâmițării lui, fără inițierea capsei detonante electrice sau încărcăturii de exploziv). În urma acestei activități s-a desprins deii din locul unde a fost fixat, a fost neutralizat și au rezultat:

- capsă detonantă electrică (mijlocul de inițiere);
- încărcătura explozivă propriu-zisă (încărcătura de bază), apreciată la circa 1000 g funcție de dimensiunile de gabarit;
- lamelele metalice de pe cleștele de rufe;
- fragmente de exploziv din încărcătura de bază;

- alte fragmente nemetalice și metalice (bandă adezivă, hârtia care ambala explozivul, bucăți din reofori etc.)

În scopul verificării dacă substanța de culoare roșiatică era sau nu exploziv s-a prelevat pe o bucată de hârtie specială o mostră care a fost analizată cu trusa colorimetrică din dotarea SRI și reacția de culoare a transformat supoziția de posibilă materie explozivă în certitudine, întrucât ea indică prezența nitroglicerinei și a azotatului de amoniu (cele două substanțe chimice constituie componenții bază a unor amestecuri explozive cu destinație civilă și militară).

După analizarea dispozitivului s-a constatat că era un dispozitiv exploziv improvizat, (Dei), perfect funcțional și apt de a detona. Dei -ul conținea ca încărcătură de bază un amestec de produse chimice organice și anorganice care intră în categoria materiilor explozive și amestecurilor explozive. Cele aproximativ 1000 grame de exploziv, dacă ar fi detonat, ar fi putut vătăma grav sau omori, ca urmare a efectelor directe sau indirecte a undelor de șoc, personalul aflat în mașină sau în zona adiacentă acestuia.

Din notele de redare a convorbirilor și comunicațiilor efectuate prin telefon de către inculpați, anterior comiterii faptei, rezultă că aceștia au organizat cu minuțiozitate modul de comitere al faptei, astfel încât să producă rezultatul scontat, respectiv suprimarea vieții părții vătămate M B A și să nu fie identificați pentru a fi trași la răspundere penală. De asemenea, aceștia au acceptat și faptul că prin detonarea dispozitivului cu încărcătură explozivă, prin punerea în mișcare a autoturismului părții vătămate, s-ar fi putut produce victime colaterale, fie din membrii familiei persoanei vizate, cât și alte persoane aflate întâmplător prin zonă dar și bunuri materiale aflate în apropierea autoturismului țintă. Important de subliniat este faptul că prin natura materialului exploziv folosit s-a pus în pericol viața și integritatea corporală a mai multor persoane, respectiv a celor aflate pe o rază de circa 300 metri pătrați cât și toate bunurile materiale aflate în acest perimetru.

Mai mult, din convorbirile telefonice interceptate autorizat și aflate la dosarul cauzei, rezultă că inculpații nu foloseau nume reale sau date care să permită localizarea, identificarea sau stabilirea cu certitudine a legăturilor dintre ei și inculpatul P D, cel care a comandat acest atentat, sens în care discutau codificat.

Din notele de supraveghere a activității infracționale a inculpaților rezultă că aceștia s-au întâlnit în mod repetat în locații publice, în perioada 02.01. – 10.01.2013, după ce și-au luat toate măsurile de precauție, făcând verificări repetate atât a traseului parcurs cât și a zonelor de întâlnire, încercând să creeze aparența că sunt prieteni care s-au întâlnit la o cafea.

Fiind audiați, inculpații au recunoscut parțial faptele pentru care sunt cercetați, încercând însă să diminueze gradul de implicare a coinculpaților.

Din probatoriul administrat rezultă fără nici un dubiu că inculpatul P D este cel care a inițiat și organizat punerea în practică a acestui atentat, a procurat dispozitivul exploziv și i l-a predat inculpatului P O.

De asemenea, inculpatul P D i-a explicat inculpatului P O, în detaliu, cum să monteze acel dispozitiv și modul de funcționare a acestuia (capsă detonantă, firul textil și ancora ce urma să producă inițierea capsei, firele care făceau legătura între capsă detonantă electrică - aflată în încărcătura explozivă - și sursa de alimentare cu energie electrică dispusă pe exteriorul încărcăturii).

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea de Apel reține următoarele:

Potrivit art 148 alin 1 Cpp „măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art 143 (referitoare la probe sau indicii temeinice că s-a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală)și există unul din cazurile de la literele a) – f) .

Noțiunea de indicii temeinice a fost preluată de legiuitorul român din jurisprudența CEDO, în articolul 68/1 Cpp „ Sunt indicii temeinice atunci când din datele existente în

cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează acte premergătoare sau acte de urmărire penală a săvârșit fapta.”

Disponerea măsurii arestării preventive este un mijloc menit să faciliteze desfășurarea urmăririi penale și a procesului penal în general. Așa fiind, este evident că înțelesul atribuit art.148 alin.(1) lit.f) Cod procedură penală nu este acela ca inculpatului să se imputa deja săvârșirea unei infracțiuni, fapt ce nu poate fi stabilit decât prin hotărârea de condamnare rămasă definitivă, ci ca există probe sau indicii considerate temeinice, în raport cu stadiul în care se afla procesul penal, despre săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, pentru ca, pe acest temei, să se poată lua măsura arestării preventive

Conformitatea dispozițiilor prevăzute de art.681 Cod procedură penală, art.143 Cod procedură penală cu art.5 CEDO, în ceea ce privește lăsarea la latitudinea judecătorului a unei marje de apreciere, pornind însă de la date concrete certe rezultă din chiar practica Curții Europene invocate de autorul excepției, respectiv (cauzele Brogan și alții contra Regatului Unit - 1988, Kurt contra Turciei - 1998, Lukanov contra Bulgariei, 1997), temeiul arestării preventive constă în existența unor "date" care să obiectiveze "motivele" pentru care se bănuiește că persoana față de care s-a dispus arestarea preventivă a săvârșit o infracțiune, în acest sens, organele judiciare având obligația să dețină și să învedereze "o explicație credibilă și întemeiată" pentru dispunerea măsurii.

Rezultă, așadar, că și în opinia CEDO judecătorul are o marjă de apreciere pornind de la repere cu existență faptică certă, însă de la care este chemat să aprecieze dacă aceste date justifică în mod credibil și întemeiat sau potrivit dreptului intern dacă susțin presupunerea rezonabilă că învinuitul ori inculpatul a săvârșit nu o infracțiune, ci o faptă prevăzută de legea penală, sintagmă ce apare ca o garanție în plus față de practica Curții Europene din perspectiva respectării prezumției de nevinovăție, a art.23 din Constituție și art. 5 paragraful 1 CEDO care face vorbire de " motive verosimile de a bănui că s-a săvârșit o infracțiune" având în vedere că judecătorul este lăsat să aprecieze doar asupra uneia din atributele infracțiunii reglementate de art. art.17 alin.(1) din Codul penal, ceea ce presupune o intervenție mai mică a organului judiciar.

Însăși termenul de bănuială înseamnă părere bazată numai pe fapte aparente; presupunere; suspiciune, iar termenul verosimil este sinonim cu aparență de realitate; ceva ce e plauzibil sau verosimil ceea ce presupune o intervenție a factorului uman.

Probele administrate până în prezent, aflate la dosarul cauzei pot convinge un observator obiectiv că inculpații ar putea fi autorii faptelor de care sunt învinuiți, iar acestea pot întruni elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care se desfășoară urmărirea penală, respectiv de constituire a unei grupări infracționale, instigare la distrugere, instigare la omor calificat, nerespectarea regimului materialelor explozive, tentativă de distrugere, tentativă de omor calificat, acte de terorism.

Contrar apărărilor inculpaților, instanța reține că aceste indicii sunt suficiente pentru a justifica luarea față de inculpați a măsurii arestării preventive. Art. 5 parag. 1 lit. c din Convenția europeană a drepturilor omului se referă la noțiunea de suspiciuni întrucât nu este necesar ca la momentul arestării să existe suficiente probe pentru a aduce o acuzație. Faptele ce dau naștere suspiciunii nu trebuie să fie la același nivel cu faptele necesare pentru a justifica o condamnare sau chiar pentru a aduce o acuzație. Acestea trebuie să existe la un moment procesual ulterior.

Prin urmare, la momentul arestării nu este încă necesar să se stabilească în mod clar că o infracțiune s-a comis sau care este natura exactă a infracțiunii comise. Obiectul preocupărilor pe parcursul privării de libertate este acela de a continua investigațiile în scopul de a confirma sau a înlătura temeiurile arestării.

Din materialul probator de la dosarul cauzei, respectiv proces-verbal de sesizare din oficiu; proces verbal de prindere în flagrant; proces – verbal de cercetare la fața locului; raportul de constatare tehnico - științifică, procesele verbale de percheziție, planșele fotografice, procesele verbale de redare a interceptărilor convorbirilor și comunicațiilor

efectuate prin telefon de către inculpați, procesele verbale privind înregistrarea de imagini și înregistrarea în mediul ambiental cu inculpații, declarațiile și recunoașterile parțiale ale inculpaților, Curtea constată că în privința inculpaților există suficiente probe sau indicii temeinice care să îndreptățescă presupunerea că aceștia ar fi săvârșit infracțiunile mai sus precizate, pentru care sunt cercetați.

Astfel, Curtea de Apel reține că inculpatul P D, pe fondul unor conflicte mai vechi cu familia M, s-a decis să se răzbune pe M B A, în sensul suprimării vieții acestuia. În scopul ducerii la îndeplinire a acestei rezoluții, inculpatul P D a procurat în cursul lunii decembrie 2012 un dispozitiv exploziv artizanal care urma să fie montat sub mașina părții vătămate în vederea distrugerii autoturismului cât și suprimării vieții pasagerilor.

Pentru a evita să fie identificat și tras la răspundere penală pentru această faptă deosebit de gravă, inculpatul P D l-a contactat pe inculpatul L C I, persoană de încredere, solicitându-i să-i găsească două persoane dispuse să monteze dispozitivul exploziv contra sumei de 7.000 euro, sub autoturismul părții vătămate M B A.

Din actele de urmărire penală rezultă că la data de 27.12.2013 la solicitarea inculpatului L C I, inculpatul C E împreună cu inculpatul P O s-au deplasat în mun. Piatra Neamț. Cei doi s-au întâlnit cu inculpatul P D și au discutat cu privire la modalitatea concretă de ucidere a părții vătămate M B A prin amplasarea unui dispozitiv exploziv artizanal, sub autoturismul acesteia.

Inculpații P O și C E au fost de acord să pună în practică propunerea de suprimare a vieții părții vătămate în maniera propusă de inculpatul P D, în schimbul primirii sumei de 7.000 euro, sumă ce era majorată la 15.000 euro dacă se producea decesul lui M B A. Suma în cauză urma a fi plătită celor doi de către inculpatul P D după ce avea loc explozia și în funcție de rezultatul obținut. Cu aceeași ocazie inculpatul P D le-a cerut inculpaților să procedeze și la incendierea a două spații comerciale din municipiul Piatra Neamț, ce aparțineau unor cunoscuți ai părții vătămate M B A. Pentru aceste activități infracționale inculpații P O și C E urmau să fie remunerați separat cu suma de 1000 euro, plătită tot pe inculpatul P D.

Întrucât inculpații P O și C E au fost de acord să amplaseze dispozitivul exploziv și să incendieze spațiile comerciale, acceptând să comită aceste infracțiuni de o gravitate sporită, în realizarea acestor rezoluții infracționale, inculpatul P D i-a condus pe cei doi coinculpați prin mun. Piatra Neamț și le-a arătat locația unde staționează de obicei autoturismul părții vătămate, locul unde putea fi găsit parcat pe timp de noapte, cât și modul în care urma să fie asamblat și armat dispozitivul exploziv, spunându-le că este foarte puternic și, pe lângă distrugerea mașinii părții vătămate, va avea ca rezultat uciderea pasagerilor. Privitor la incendierea celor două spații comerciale P D le-a spus inculpaților că vor avea nevoie de un ciocan cu care să spargă geamul de la vitrină cât și de cantitatea de 5 litri benzină pe care să o arunce în interior pentru a avea garanția că spațiul va fi distrus de flăcări. De asemenea, el le-a cerut inculpaților ca în noaptea în care vor monta dispozitivul să-și închidă telefoanele mobile și să evite zona centrală a orașului pentru a nu fi filmați de camerele de supraveghere. După ce le-a făcut acest instructaj și le-a dat acel dispozitiv inculpatul P D i-a dus pe inculpați la o pensiune din mun. Piatra Neamț și le-a plătit camera.

În perioada 28.12 - 30.12.2012 inculpații P O și C E s-au deplasat în mai multe rânduri în mun. Piatra Neamț pentru a identifica mașina părții vătămate în vederea punerii în practică a celor solicitate de inculpatul P D.

La data de 30.12.2012 cei doi inculpați, având asupra lor dispozitivul exploziv, s-au deplasat în mun. Piatra Neamț cu intenția de a-l monta sub mașina părții vătămate. Inculpații au mers în zona unde locuiește partea vătămată însă au fost nevoiți să amâne punerea în practică a amplasării dispozitivului întrucât autoturismul vizat nu era în parcare, hotărând în aceste condiții să revină după Anul Nou.

În intervalul de timp 30.12.2012 - 09.01.2013 inculpații P O, C E, L C I și J P s-au deplasat de mai multe ori în mun. Piatra Neamț din orașul Tg.Ocna, județul Bacău, pentru a se întâlni cu inculpatul P D ocazie cu care au discutat în detaliu modul de punere în aplicare a rezoluției infracționale privitor la amplasarea dispozitivului exploziv sub autoturismul părții vătămate în scopul suprimării vieții acesteia.

Din redarea în formă scrisă a convorbirilor telefonice purtate de inculpați în perioada 02.01.2013 – 09.01.2013 rezultă că persoana care urma să amplaseze dispozitivul, având cunoștințele necesare era inculpatul P O.

În continuare, respectiv în zilele de 09 și 10 ianuarie 2013 inculpații L C I, P O și J P s-au deplasat în Piatra Neamț unde s-au întâlnit cu inculpatul P D, convenit ca în cursul nopții de 10/11 ianuarie 2013, să instaleze dispozitivul exploziv întrucât între timp identificase autoturismul părții vătămate parcat în locația indicată de către inculpatul P D. Tot cu această ocazie ei au discutat și privitor la închirierea unui autoturism pe care să-l folosească în noaptea comiterii atentatului pentru a nu fi identificați de organele de urmărire penală. Inculpatul P D a contactat mai multe persoane cu scopul de a închiria o mașină însă acest lucru nu s-a realizat deoarece prețul era foarte mare și trebuiau să lase garanție un act de identitate.

Conform convenției dintre inculpați, la data de 10.01.2013, în jurul orelor 16,00, inculpații P O, J P și L C I s-au deplasat în mun. Piatra Neamț, având asupra lor dispozitivul exploziv, pentru a duce la îndeplinire activitățile infracționale. Cei trei s-au întâlnit cu inculpatul P D, care le-a comunicat că nu a putut face rost de un autoturism, conform promisiunii făcute și au stabilit ca deplasarea la comiterea atentatului să se realizeze cu mașina aparținând inculpatului L C I. În aceleași împrejurări, inculpatul P le-a cerut, coinculpaților să nu staționeze anterior comiterii faptei în apropierea locuinței părții vătămate, întrucât ar fi putut crea suspiciuni acesteia iar M B A și-ar fi luat măsuri de precauție.

Conform convenției, cei trei inculpați s-au deplasat cu autoturismul condus de inculpatul L C I în apropierea gării din Piatra Neamț, o zonă intens circulată și unde prezența lor nu ar fi putut crea suspiciuni. În noaptea de 10/11.01.2013, în jurul orelor 23.30 inculpații P O, L C I și J P s-au deplasat cu autoturismul marca VW Passat cu numărul de înmatriculare provizoriu BC-083641, pe str. P, unde locuiește partea vătămată, parcându-l la circa 500 metri de autoturismul vizat cu numărul de înmatriculare NT-01-MMM.

Pentru a nu fi observați și identificați inculpații au oprit motorul autoturismului și nu s-au mișcat din mașină până în jurul orei 01:30. La această oră inculpatul P O a coborât din mașină și a mers pe strada menționată pentru a supraveghea zona și a vedea dacă amplasarea dispozitivului se poate face fără a fi văzuți de locatari. După supravegherea mașinii inculpatul P O a revenit la autoturism și le-a comunicat celorlalți doi cele constatate în teren. În jurul orelor 2:00 inculpatul P O a mai verificat încă odată zona pentru a se asigura că nu va fi observat de nimeni.

Astfel, asigurându-se că nu se află nimeni care l-ar fi putut identifica și împiedica să pună în practică activitatea infracțională pentru care se afla în zonă, în jurul orei 2:20 inculpatul P O, având asupra sa dispozitivul exploziv, pus la dispoziție de inculpatul P D s-a deplasat la mașina părții vătămate cu intenția de a-l monta. Inculpatul P O a mers la autoturismul părții vătămate și a montat acel dispozitiv legând un fir textil la roata față dreapta a mașinii. După montarea dispozitivului el s-a deplasat spre mașina în care îl așteptau ceilalți doi inculpați care-i asigurau paza și părăsirea în grabă a locului faptei după comiterea infracțiunii. Imediat aceștia au fost imobilizați de organele de urmărire penală.

Raportul de expertiză tehnică preliminar din 11.01.2013 a conchis că sistemul exploziv care era format dintr-o încărcătură explozivă sub forma unui pachet de formă cilindrică, fixat de caroseria mașinii. Din aceasta ieșeau mai mulți conductori, unii ajungeau la un clește de rufe, fixat și el de caroseria autovehiculului, ce avea două lamele

metalice dispuse pe partea interioară a cleștelui, lamelele erau despărțite de o placă subțire nemetalică legată prin intermediul unui fir textil la o ancoră înfiptă în cauciucul din față a autoturismului. Celelalte fire făceau legătura între capsă detonantă electrică - aflată în încărcătura explozivă - și sursa de alimentare cu energie electrică dispusă pe exteriorul încărcăturii. Ansamblul încărcătură, capsă detonantă electrică, sursă electrică de curent era înfășurat în hârtie și asigurat cu bandă adezivă din material plastic.

La punerea în mișcare a mijlocului auto, indiferent de sensul de mișcare, firul textil smulgea placa nemetalică dintre lamelele metalice de pe fața interioară a cleștelui de rufe și permitea astfel realizarea contactului între aceste lamele, deci a continuității circuitului prin care energia electrică debitată de baterie se descărca pe filamentul capsei detonante care, la rândul ei, iniția încărcătura explozivă. Detonația încărcăturii explozive produce unde de șoc de mare intensitate care, la interferența cu organismele vii, produc răni grave sau letalitate. De asemenea, aceste unde pot produce și accidente indirecte ca urmare a spargerii geamurilor și punerii în mișcare a cioburilor sau a antrenării a unor corpuri dure ce pot impacta oamenii aflați ocazional în zonă.

Din notele de redare a convorbirilor și comunicațiilor efectuate prin telefon de către inculpați, anterior comiterii faptei, rezultă că aceștia au organizat cu minuțiozitate modul de comitere al faptei, astfel încât să producă rezultatul scontat, respectiv suprimarea vieții părții vătămate M B A și să nu fie identificați pentru a fi trași la răspundere penală. De asemenea, aceștia au acceptat și faptul că prin detonarea dispozitivului cu încărcătură explozivă, prin punerea în mișcare a autoturismului părții vătămate, s-ar fi putut produce victime colaterale, fie din membrii familiei persoanei vizate, cât și alte persoane aflate întâmplător prin zonă dar și bunuri materiale aflate în apropierea autoturismului țintă. Important de subliniat este faptul că prin natura materialului exploziv folosit s-a pus în pericol viața și integritatea corporală a mai multor persoane, respectiv a celor aflate pe o rază de circa 300 metri pătrați cât și toate bunurile materiale aflate în acest perimetru.

Mai mult, din convorbirile telefonice interceptate autorizat și aflate la dosarul cauzei, rezultă că inculpații nu foloseau nume reale sau date care să permită localizarea, identificarea sau stabilirea cu certitudine a legăturilor dintre ei și inculpatul P D, cel care a comandat acest atentat, sens în care discutau codificat.

Din notele de supraveghere a activității infracționale a inculpaților rezultă că aceștia s-au întâlnit în mod repetat în locații publice, în perioada 02.01. – 10.01.2013, după ce și-au luat toate măsurile de precauție, făcând verificări repetate atât a traseului parcurs cât și a zonelor de întâlnire, încercând să creeze aparența că sunt prieteni care s-au întâlnit la o cafea.

Fiind audiați, inculpații au recunoscut parțial faptele pentru care sunt cercetați, încercând însă să diminueze gradul de implicare a coinculpaților.

Din probatoriul administrat rezultă fără nici un dubiu că inculpatul P D este cel care a inițiat și organizat punerea în practică a acestui atentat, a procurat dispozitivul exploziv și i l-a predat inculpatului P O.

De asemenea, inculpatul P D i-a explicat inculpatului P O, în detaliu, cum să monteze acel dispozitiv și modul de funcționare a acestuia (capsă detonantă, firul textil și ancora ce urma să producă inițierea capsei, firele care făceau legătura între capsă detonantă electrică - aflată în încărcătura explozivă - și sursa de alimentare cu energie electrică dispusă pe exteriorul încărcăturii).

Curtea de Apel reține din probe că inculpații se află în situația prevăzută de art.148 lit.f C.p.p. în sensul că există presupunerea că ar fi săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani (infracțiunea de trafic de influență fiind pedepsită cu închisoare de la 2 la 10 ani) și că există probe că lăsarea inculpatului în libertate prezintă pericol concret pentru ordinea publică.

În ceea ce privește condiția că lăsarea inculpaților în libertate prezintă pericol concret pentru ordinea publică, deși pericolul pentru ordinea publică nu se confundă cu

pericolul social ca trăsătură esențială a infracțiunii, la aprecierea pericolului pentru ordinea publică nu se poate face abstracție de gravitatea faptei. Pericolul public poate rezulta și din însăși pericolul social al infracțiunii, de reacția publică la comiterea unor astfel de infracțiuni, de posibilitatea comiterii, în lipsa unei riposte ferme a autorităților, de noi fapte asemănătoare.

Astfel, instanța reține că inculpații sunt cercetați pentru comiterea unor infracțiuni ce prezintă un grad de pericol social deosebit de ridicat, aspect care rezultă nu numai din limitele mari de pedepse stabilite de legiuitor, dar și din modalitățile și împrejurările concrete de săvârșire a faptelor, relațiile sociale care au fost afectate, scopul urmărit de inculpați.

Instanța reține, de asemenea, referitor la cazul prev. de **art. 148 al.1 lit. f C.p.p., teza I, C.p.p.**, în cauză există probe directe și indicii temeinice (probe indirecte), în sensul art. 68/1 C.p.p., din care rezultă presupunerea rezonabilă – în sensul existenței unor date care să convingă un observator obiectiv și imparțial, că este posibil ca inculpații să fi săvârșit faptele pentru care sunt cercetați, astfel cum sunt analizate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauza Durmus contra Turciei și Jecius contra Lituaniei*).

Prin stipularea prezenței necesare a motivelor rezonabile de a presupune că persoana privată de libertate a comis o infracțiune, articolul 5 (1) (c) din CEDO garantează temeinicia acestei măsuri și caracterul său nearbitrar.

În ceea ce privește condiția prev. în art. **148 al.1 lit. f teza a II-a c. p. p.**, în lipsa unei definiții legale a *pericolului concret pentru ordinea publică*, practica judiciară a statuat că natura și frecvența faptelor, ecurile stârnite în rândul comunității locale precum și circumstanțele ce țin de persoana inculpaților, sunt elementele care reflectă pericolul concret pentru ordinea publică, pentru valorile ocrotite de art. 1 C. p.

Chiar dacă, din Codul român de procedură penală lipsește definiția legală a expresiei “pericol concret pentru ordinea publică”, doctrina și jurisprudența constantă din România și, îndeosebi, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care are ca atribuție constituțională asigurarea interpretării și a aplicării unitare a legii de către celelalte instanțe judecătorești, au cristalizat acest concept, iar o jurisprudență constantă satisface exigențele de previzibilitate a legii, stabilindu-se că, prin “pericol concret pentru ordinea publică” trebuie înțeleasă inclusiv reacția colectivă față de infracțiunea săvârșită care, prin rezonanța sa, afectează echilibrul social firesc, creează o stare de indignare, de dezaprobare, de temere și insecuritate socială, stimulând temerea că justiția nu acționează suficient de ferm împotriva unor manifestări infracționale, de accentuat pericol social și poate încuraja alte persoane să comită fapte asemănătoare.

În cauza de față instanța consideră că faptele comise de inculpații **P D, P O, C E, L C I, J P, B N**, care s-au asociat la începutul anului 2013 în scopul comiterii unor infracțiuni grave, respectiv infracțiuni de terorism, instigare la comiterea unor infracțiuni de omor calificat, distrugere calificată și nerespectarea regimului materiilor explozive, încălcând normele de conviețuire socială, atentând la viața și integritatea corporală a mai multor persoane prin efectul pe care-l putea produce detonarea încărcăturii explozive amplasate sub autoturismul părții vătămate **M B** care putea ducea, așa cum concluzionează raportul de expertiză tehnică la suprimarea mai multor vieți omenești cât și la distrugerii importante de bunuri materiale pentru imobilele și mașinile aflate în apropiere prezintă un ridicat grad de pericol social.

Este de necontestat faptul ca trebuie făcută distincția clară dintre noțiunea de pericol social generic propriu fiecărei infracțiuni și cea de pericol social, deoarece o confuzie a noțiunilor, ar duce la arestarea tuturor inculpaților acuzați de săvârșirea infracțiunilor pentru care legea prevede pedepse mai mari de 4 ani dar, pentru a înțelege noțiunea de “pericol concret pentru ordinea publică”, trebuie analizată noțiunea de “periculozitate”, care este sinonimă cu cea de “gravitate” și înseamnă însușirea de a fi periculos, primejdios, dăunător, grav sau contraindicat.

Însă, s-a decis totodată, că existența pericolului public poate rezulta, între altele, inclusiv din însuși pericolul social al infracțiunilor de care este învinuit acuzatul, de reacția publică la comiterea unor astfel de infracțiuni, de posibilitatea comiterii unor fapte asemănătoare și de către alte persoane în lipsa unei reacții ferme, față de cei bănuși ca autori ai unor astfel de fapte.

Astfel, nu pot fi nesocotite realitățile sociale, căci ordinea publică trebuie înțeleasă și ca reacție a cetățenilor în raport de comiterea faptelor de natura penală de o astfel de gravitate și care pot avea consecințe deosebite pentru o întreagă colectivitate.

Curtea de la Strasbourg a admis că, prin gravitatea lor deosebită și prin reacția publicului la săvârșirea lor, anumite infracțiuni pot să suscite o tulburare socială de natură să justifice o detenție provizorie, cel puțin pentru o perioadă de timp (cazul Letellier contra Franței).

Curtea de Apel consideră, de asemenea, că și în cazul de față inculpații sunt cercetați pentru infracțiuni ce prezintă un grad de pericol social extrem de ridicat, ce rezulta nu numai din limitele mari de pedeapsă stabilite de legiuitor, ci și din modalitățile și împrejurările concrete de săvârșire a faptelor, de rezonanța negativă a acestui gen de infracțiuni în rândul societății civile.

În literatura de specialitate și practica judiciară s-a apreciat că infracțiunile de terorism cât și inițierea și constituirea unei asocieri în vederea săvârșirii de acte de terorism prezintă un grad ridicat de pericol social datorită gravelor urmări pe care le produc, constituind adevărate atacuri la democrație și statul de drept, astfel încât aceasta justifică dispunerea de măsuri preventive față de cei care sunt implicați în săvârșirea sau sprijinirea în săvârșirea unor astfel de infracțiuni.

Terorismul înseamnă violență premeditată îndreptată împotriva unor ținte necombatante, făptuită de grupuri sau agenți clandestini, menită să influențeze un public. Principala caracteristică a terorismului este intimidarea prin violență, mijloacele folosite fiind extrem de variate, incluzând răpirea de persoane, asasinatul, producerea de explozii etc, așa cum este cazul speței la care facem referire, în care inculpații au ales să suprimă viața unei persoane ori a mai multora, victime colaterale, într-o manieră în care să intimideze să producă distrugerea unor bunuri materiale importante și să producă în rândul opiniei publice un puternic ecou.

Pericolul concret pentru ordinea publică este dat de natura infracțiunilor, deoarece infracțiunile deduse judecății au rezonanță puternică în societate datorită obiectului juridic căruia i se aduce atingere, modalității concrete de concepere și comitere a faptelor descrise în prezentul referat, cât și faptul că aceste infracțiuni săvârșite de inculpații P D, P O, C E, L C I, J P, B N au creat un puternic sentiment de insecuritate în rândul opiniei publice, iar credința că justiția nu acționează îndeajuns împotriva infracționalității ar putea apărea în lipsa luării măsurii arestării preventive față de aceștia.

Pentru considerentele expuse, instanța reține că pentru buna desfășurare a procesului penal, în scopul administrării tuturor probelor și pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele în vederea aflării adevărului se impune luarea măsurii arestării preventive.

Față de cele expuse, instanța urmează - în baza art.149¹ C.p.p. raportat la art.148 lit.f C.p.p. să admită propunerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - D.I.I.C.O.T. – Biroul Teritorial Neamț.

Va dispune arestarea preventivă a inculpaților P D, P O, C E, L C I și J P, potrivit dispozitivului prezentei. Va dispune emiterea de îndată a mandatelor de arestare preventivă a inculpaților.

Văzând și dispozițiile art.192 al.3 C.p.p.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

În baza art 149/1 Cpp raportat la art 148 lit f Cpp admite propunerea **Parchetului de pe lângă ÎCCJ – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism- Biroul Teritorial Bacău .**

Dispune arestarea preventivă a inculpaților:

1. **P D**, fost H. cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unei grupări infracționale prev. de art. 8 din Lg. 39/2003, cu referire la art. 2 lit. b pct. 1 din același act normativ, instigare la distrugere prev. art. 25 Cod penal raportat la art. 217 alin. 1 și 4 Cod penal, instigare la omor calificat prev. de art. 25 Cod penal rap. la art. 174, 175 alin. 1 lit. a și e C. pen., acte de terorism, prev. de art. 32 alin.1 lit.a din Legea nr. 535/2004. și nerespectarea regimului materiilor explozive, prev. de art. 280 alin. 1,3,4 C. pen., totul cu aplicarea dispozițiilor art. 33 lit. a C. pen, **pentru o perioadă de 29 zile, începând de astăzi,12.01.2013 și până la 09.02.2013 inclusiv.**

2. **P O**,

3. **C E**,

4. **L C I**,

5. **J P**,

- *cercetați pentru săvârșirea infracțiunilor de* : tentativă la distrugere prev. de art. 20 rap. la art. 217 alin. 1 și 4 C. pen., tentativă la omor calificat prev. de art 20 rap. la art. 174, 175 alin. 1 lit. a și e C. pen., acte de terorism, prev. de art. 32 alin.1 lit. a din Legea nr. 535/2004. și nerespectarea regimului materiilor explozive, prev. de art. 280 alin. 1,3,4 C. pen., totul cu aplicarea dispozițiilor art. 33 lit. a C. pen., art. 2 alin. 1 din Legea 143/2000 pentru L C I și C E, **pentru o perioadă de 29 zile, începând de astăzi, 12.01.2013 și până la 09.02.2013, inclusiv.**

Dispune emiterea de îndată a mandatelor de arestare preventivă a inculpaților.

În baza art.192, al.3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu recurs în 24 de ore de la pronunțare.

Pronunțată în ședință publică ,azi, 12.01.2013, orele 18:20.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

PROCES – VERBAL

12 ianuarie 2013

La pronunțare inculpații au declarat RECURS.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red.înch. –

Tehnored. –

– 3 ex.

13.01.2013

